

Hermed har jeg gennemgaaet Overbibliotekar Langes Forslag. Men der er eet Punkt, som Hr. Lange ikke berører, og som jeg dog, da det er af en vis Vigtighed, ikke kan undlade at drage frem. I Forordningen af 19de Januar 1821 lagdes Afleveringspligten paa Forlæggerne. Men Følgen heraf blev, at en Mængde Smaaskrifter, der ikke ligefrem kom i Boghandelen, unddroges Bibliotekerne. Dette fremkaldte saa Forordningen af 20de Januar 1832, ved hvilken Afleveringspligten ligesom i tidligere Tid lagdes paa Trykkerne (Bogtrykkere, Kobbertrykkere og Litografer). Men ogsaa denne Ordning medførte visse Ulemper, idet de forskellige Dele af et Værk ikke sjældent tryktes paa forskellige Steder, Teksten hos en Bogtrykker, Afbildninger og Kort hos en Sten- eller Kobbertrykker, eller maaske hos flere. Da det nu ofte er meget vanskeligt at se paa en Bog, om der hører Afbildninger til, og da det erfaringsmæssigt ogsaa er vanskeligere at faa Kunsttrykkere til at opfylde deres Afleveringspligt end de egentlige Bogtrykkere, er Følgen bleven for Universitetsbibliotekets Vedkommende (og formodentlig ogsaa for det kgl. Biblioteks), at en stor Mængde af vore Bøger, særlig fra en ældre Tid, mangle de til dem hørende Tavler og derved mere eller mindre have tabt deres Værdi. Skønt jeg er enig med Overbibliotekar Lange om, at man ved Udarbejdelsen af en ny Lov nødvendig maa opgive det Princip, hvorpaa Forordningen af 20de Januar 1832 hviler, mener jeg dog, at der kunde være Anledning til at gøre det paa dette Punkt, nemlig saaledes, at der i den eventuelle Lov optages en Bestemmelse om, at naar det viste sig vanskeligt for Bibliotekerne at faa de til et Skrift hørende Tavler eller Kaart tilvejebragte hos Trykkeren, skulde Forlæggeren være forpligtet til at skaffe dem til Veje. I Reglen ere Forlæggerne ret villige til at afhjælpe den Slags Mangler, men det vilde være heldigt, om man i de paagældende Tilfælde ikke behøvede at bede, men havde Ret til at kræve.

Den 27de December 1901.

Ærbødigst

S. Birket Smith.